

KISS MÁTÉ

Mi a baj a reverendával?

Egy lelkigyakorlat alkalmával elég kínos eset történt velem. Az ebédnél épp egy püspök ült velem szemben, amikor is rákérdezett, hol a reverendám – ugyanis a nélkül ültem le ebédelni. No meg a nélkül vettem részt nagyon sok programon a lelkigyakorlat alatt. Fel is küldött, hogy vegyem csak fel szépen. Igaza volt. Míg mentem vissza a szobába a reverendámért, azért csak feltettem magamnak a kérdést:

„Miért is nem hordom a reverendát?”

Hiszen azért mégiscsak egyfajta rendi ruha. Megkaptam a kegyelmet, hogy hordhassam. Akkor meg miért nem élek vele? Meg hát valljuk be őszintén, egy picit azért menő is. Kiváltszottságérzetet ad. Mégsem hordom túl gyakran.

Míg ezen a kérdésen gondolkodtam, meg is fogalmazódott bennem a gondolat: Azért, mert kényelmetlen. Ennyi. Semmi ideológia vagy lázadás nem volt a háttérben. A reverenda hordása igenis kényelmetlen.

Hanem mindeközben egy másik gondolat is megfogalmazódott bennem, ami nagyon szíven ütött. A reverenda hordása ugyanolyan kényelmetlen, mint sokszor a papi hivatás maga is az. És tényleg! Kényelmetlen abban a tudatban élni, hogy az emberek meglesnek, mert kispap vagyok. Szó szerint nézik, hogyan viselkedem, hogyan viszonyulok bizonyos kérdésekhez, mit mondok, stb. Ez pedig kifejezetten kényelmetlen.

Amikor ismeretlenek bemutatkozom, akkor szinte soha nem áru-lom el magamról, hogy kispap vagyok, mert akkor akarva-akaratlanul is rám képzelik egyből a reverendát, és az emberek csak azt fogják látni, az arcot, a személyt már kevésbé. Nem beszélve a reverenda hordásának gyakorlati kényelmetlenségéről (és a lelkigyakorlat alatt is inkább emiatt mellőztem).

Ilyen alapon tényleg igaz az, hogy a reverenda egy olyan jel, amely nemcsak azoknak jelez, akik látják, hanem azoknak is, akik hordják. Erről rögtön eszembe jutott pár hasonlat. A reverenda nem más, mint Keresztelő Szent János teveszőr ruhája, a vezeklők öve, az ószövetségi leviták öltönye. Egy olyan ruha, melynek a hordása bizony kényelmetlenséggel és sok munkával jár. Viszont ez a kényelmetlenség emlékezteti a hordóját talán a legfontosabb hasonlóságra. A reverenda nem más, mint Krisztus keresztje.

Pontosan! A viselése nemcsak hogy kényelmetlen, de egyben meg is bélyegez. Ugyanakkor ez a megbélyegzettség, ha büszkén viseljük, akkor részesít ugyanannak a dicsőségében, aki testileg ment fel a keresztre, hogy szenvedésével megváltson minket. A reverenda hordásával, ha csak jelképesen is, de csatlakozunk ehhez. És mi a pap legfontosabb feladata, ha nem az, hogy elősegítse a nép (és ön-maga) megváltását!

A későbbiekben egy újabb kép is beugrott nekem Jézus egyik példabeszédéből. Kicsit úgy éreztem magam a püspök kérdése után, mint ha maga Jézus kérdezte volna meg tőlem: „Barátom, hogyan jöttél be ide menyegzős ruha nélkül?” (Mt 22,12) Szó szerint megrendültem ebben a felismerésben. Igen, a reverenda nekünk, papoknak/kispapoknak a menyegzős ruhánk. Nem biztosíték arra, hogy tuti VIP-belépőnk van a mennyekbe, de enélkül igen nehéz számunkra is a bejutás.